

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Forslag til en ny europæisk konsensus om udvikling:
»Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«**

(2017/C 207/08)

Ordfører: Jesús GAMALLO ALLER (ES/PPE), generaldirektør for eksterne forbindelser og forbindelser med EU, den selvstyrende region Galicien

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen om forslag til en ny europæisk konsensus om udvikling:
»Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«

COM(2016) 740 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationer godkendte i september 2015, udgør en ny og ambitiøs forpligtelsesramme, som tilskynder alle lande til at gøre en indsats for at overgå til inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier både på nationalt og internationalt plan;
2. formoder, at 2030-dagsordenen fra starten af har været af universel karakter, således at samtlige lande, herunder også EU og medlemsstaterne, forpligtes til at gennemgå deres egne politikker og internationale forpligtelser med det formål at sikre, at de er i overensstemmelse med målene i 2030-dagsordenen; men gør dog opmærksom på, at denne opgave ikke kun skal løses på nationalt plan, men også under hensyntagen til de politikker og kompetencer, der henhører under de regionale og lokale myndigheder i EU;
3. understreger, at EU og medlemsstaterne bør spille en central rolle i udviklingen og gennemførelsen af 2030-dagsordenen. I den forbindelse ses der positivt på de skridt, der er taget i meddelelsen *Next steps for a sustainable European future: European actions for sustainability* og i *Global Strategy on the EU's Foreign and Security Policy*;
4. mener, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling bør ses som en dagsorden på flere niveauer og med flere aktører, som inddrager og forpligter samtlige offentlige myndigheder på de forskellige niveauer (lokale, regionale, nationale og internationale), såvel som andre sociale aktører. Udvalget gør samtidig opmærksom på, at mange af målene i 2030-dagsordenen direkte berører indsats- og kompetenceområder, der hører ind under de subnationale myndigheder, hvorfor det er nødvendigt fuldt ud at inddrage regionerne og de lokale myndigheder i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling og i udformningen af de politikker, der er nødvendige for at nå disse mål;
5. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at udforme en ny konsensus om udviklingen, som reviderer og opdaterer aftalen fra 2005, for på den måde at imødegå udfordringerne i 2030-dagsordenen samt ændringerne på internationalt plan og i udviklingssamarbejdet;
6. er enig med Kommissionen i, at 2030-dagsordenen bedst fremmes ved at styrke koordineringen af samarbejds-politikkerne mellem EU og medlemsstaterne. Udvalget understreger dog, at det som følge af 2030-dagsordenens store omfang og sammenhængen mellem dens mål også er nødvendigt at fremme politikernes sammenhæng, både på EU-niveau og hos medlemsstaterne.

Globale udfordringer og 2030-dagsordenen

7. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at fremskridtene i globaliseringen har gjort verden mere integreret og kompleks og har medført ændringer i magts karakter og fordeling på internationalt niveau, større forskelle i den globale udvikling, en ny fordeling af den globale fattigdom med en stigning i uligheden inden for de enkelte lande og et udvidet område for internationale offentlige goder. Udvalget er af den opfattelse, at 2030-dagsordenen om bæredygtig udvikling er et klart forsøg på at imødegå de førnævnte ændringer og de udfordringer, der er forbundet med at fremme udviklingen i de kommende årtier;

8. anerkender, at 2030-dagsordenen er universel, hvilket forpligter alle lande og samfund til at yde en fælles indsats for at tilpasse deres politikker til målene i dagsordenen. Udvalget gør dog opmærksom på nødvendigheden af, at denne indsats sker på alle offentlige niveauer, herunder også hos de regionale og lokale myndigheder;

9. bekræfter, at de forslag, der fremmer målene for bæredygtig udvikling, forpligter til at gå ud over rammerne for den offentlige udviklingsbistand (ODA). Udvalget mener, at ODA fortsat vil være en central finansieringskilde for de fattigste lande og en katalysator for andre lande, og at den nye dagsorden forpligter til at finde andre strømme og instrumenter uden for rammerne af ODA;

10. erkender, at behovet for at mobilisere ressourcer og kapaciteter ud over bistanden forpligter til at være mere strategisk omkring de forskellige eksisterende internationale ordninger og former for samarbejde. Selvom Nord-Syd-samarbejdet fortsat vil spille en vigtig rolle i fremtiden, er det nødvendigt, at dette koordineres bedre med ordningerne for Syd-Syd-samarbejdet eller trepartssamarbejdet. Udvalget gør ligeledes opmærksom på den centrale rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i den nye dagsorden, hvis man tilgodeser erfaringsudvekslingen mellem substatiske aktører inden for deres specifikke kompetencer. RU erkender endelig, at EU og medlemsstaterne bør arbejde mere intenst med de forskellige regionale og multilaterale samarbejdsmechanismer i overensstemmelse med logikken om styring på flere niveauer i 2030-dagsordenen;

11. mener, at 2030-dagsordenen på grund af sine høje ambitioner og sit store omfang kræver støtte fra så mange og så forskelligartede aktører som muligt, herunder de regionale og lokale myndigheder, såvel som organisationer i civilsamfundet, virksomheder, foreninger, universiteter og uddannelsescentre med det formål at mobilisere og udnytte den merværdi, som hver enkelt bibringer ud fra sine erfaringer og sit kompetenceområde.

EU's reaktion

12. Det Europæiske Regionsudvalg støtter forslaget om, at EU og medlemsstaterne går aktivt ind i gennemførelsen af 2030-dagsordenen, hvortil det er nødvendigt at fremme en konsistent mainstreaming af målene for bæredygtig udvikling inden for offentlig politik i EU på de forskellige niveauer, det være sig på EU-niveau, nationalt, regionalt og lokalt, og understreger behovet for løbende at tilpasse aktørernes politikker og initiativer til de aftalte forslag i dagsordenen;

13. er enig i, at EU's arbejde udadtil spiller en central rolle i realiseringen af målene for bæredygtig udvikling, og glæder sig derfor over fremskridtene mod at fuldføre denne opgave på grundlag af de prioriteter, der er fastlagt i EU-traktaten (TEU — artikel 21, stk. 2) og i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF — artikel 208), og støtter Kommissionens forslag om at sørge for, at den nye konsensus om udviklingen kommer til at bidrage til at gennemføre prioriteterne for EU's indsats udadtil, som de beskrives i den globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik;

14. støtter Kommissionens forslag om at styrke koordineringen af udviklingspolitikken og andre af EU's politikker på internationalt plan, som det blandt andet er tilfældet med humanitær bistand, handel, regional integration, sundhed, uddannelse, energi, fiskeri, landbrug, miljø, forskning og teknologi, migration og asyl og den europæiske naboskabspolitik. Udvalget understreger dog, at det ikke er nok at forbedre koordineringen af politikkerne, idet der også er behov for at øge sammenhængen mellem disse politikker og de internationalt aftalte udviklingsmål;

15. er enig med Kommissionen i, at EU's tiltag for at kunne have den ønskede effekt skal udføres i fællesskab og ud fra fælles kriterier, men understreger, at dette ikke kun skal ske mellem EU og medlemsstaterne, men også mellem disse og de regionale og lokale myndigheder, som dækker nogle af de kompetenceområder, der er nødvendige for at realisere målene for bæredygtig udvikling;

16. støtter Kommissionens forslag om, at EU's og medlemsstaternes udviklingssamarbejde skal fokusere på rettigheder, således at mennesket sættes i centrum for udviklingsarbejdet, og anerkender desuden, at dette fokus er i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling og med princippet i 2030-dagsordenen om, »at ingen hægtes af«, for på den måde at sikre, at fremskridtene inden for udvikling når ud til de mest skrøbelige og sårbare dele af samfundet;

17. insisterer ligesom Kommissionen på, at lighed mellem kønnene er en vigtig del af dette fokus på rettigheder, som bør være en inspiration for EU og medlemsstaternes samlede udviklingssamarbejde samt for det decentraliserede samarbejde, hvilket ikke kun medfører, at der skal arbejdes mod eksisterende uligheder på dette område, men også at kvinders rettigheder, indflydelse og adgang til uddannelse fremmes.

Vores fælles prioriteter

18. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at et af de centrale forslag i EU og medlemsstaternes udviklingspolitik er at støtte lande i deres kamp mod fattigdom, blandt andet gennem højnelse af niveauet for og forbedring af kvaliteten af de basale sociale ydelser til hele befolkningen som fastlagt i 2030-dagsordenen. Udvalget gør dog opmærksom på, at en stor del af disse ydelser leveres af decentrale myndigheder, hvorfor støtten til de regionale og lokale myndigheder i gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling er yderst vigtig;

19. støtter forslaget i 2030-dagsordenen om at opbygge inkluderende samfund gennem kampen mod ulighed og fremme af social samhørighed, men vurderer samtidig, at de decentrale myndigheder spiller en vigtig rolle i identificeringen og afhjælpningen af den sociale udstødelse og marginalisering, som disse uligheder udspringer af;

20. konstaterer, at det er vigtigt at opbygge fredelige og veldrevne samfund, som udrydder usikkerhed og vold og styrker effektive og gennemsigtige institutioner, og gør opmærksom på behovet for, at denne proces foregår ud fra nærhedsprincippet på det niveau, der ligger tættest på borgerne, således at forbedringen af de lokale og regionale institutioner støttes, og borgernes deltagelsesmekanismer og demokratiske kontrol styrkes. Borgerne interesserer sig for opfyldelsen af målene under 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, hvorfor uddannelse i et globalt medborgerskab skal gøres til en uomgængelig dimension af de politikker og strategier, der følges af de forskellige aktører, det være sig statslige eller ikkestatslige, som indgår i det internationale system for udviklingssamarbejde;

21. støtter forslaget i 2030-dagsordenen om at sikre betingelserne for miljømæssig bæredygtighed i udviklingsprocesserne, således at forvaltningen af naturressourcerne og beskyttelsen af de mest skrøbelige økosystemer forbedres. De lokale og regionale myndigheder er igen nøglen til at gennemføre disse politikker på en måde, der gør bæredygtighed kompatibel med økonomisk og social fremgang i de berørte samfund. Dette forslag er især relevant i forhold til mål 11 for bæredygtig udvikling, som fastsætter behovet for at »gøre byer, lokalsamfund og bosættelser inkluderende, sikre, robuste og bæredygtige«;

22. mener, at det er vigtigt at opmuntre landene til at arbejde for en inkluderende og bæredygtig økonomisk vækst, som kan generere værdige jobs, sådan som det er fastsat i 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på den rolle, som de regionale og lokale myndigheder kan have i støtten til disse processer ved at skabe et produktivt erhvervsliv på et veldefineret regionalt grundlag gennem samarbejde mellem aktører, herunder lokale små og mellemstore virksomheder;

23. gør generelt opmærksom på vigtigheden af de decentraliserede offentlige myndigheder i medlemsstaterne i gennemførelsen af 2030-dagsordenen. Udvalget understreger den rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i overførslen af erfaringer og kapaciteter mellem denne type aktører, og henstiller, at den nye konsensus om udvikling anerkender og fremmer potentialet for denne samarbejdsform.

Partnerskab: EU som drivkraft for gennemførelsen af 2030-dagsordenen

24. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at, selvom hvert land bør være ansvarligt for sin egen udvikling, kan målene for bæredygtig udvikling kun nås, hvis der formes en global alliance mellem alle lande, multilaterale institutioner og andre sociale aktører, som samarbejder om at opbygge inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier, sådan som 2030-dagsordenen kræver. Udvalget bekræfter samtidig, at de regionale og lokale myndigheder bør være en del af dette samarbejde, hvor de kan bidrage med kapaciteter og ressourcer fra deres egne kompetenceområder;

25. understreger den centrale rolle, som det decentraliserede samarbejde kan have i dannelsen af alliancer med flere aktører, som arbejder på at fremme ændringer i udviklingslandene ud fra de principper, som fastsættes i 2030-dagsordenen. Det bidrag, som denne type samarbejde giver, og dets komplementaritet med andre typer samarbejde bør anerkendes i den nye konsensus om udvikling;

26. fremhæver det hensigtsmæssige i, at EU og medlemsstaterne faciliterer koordineringsprocesserne, fordelingen af opgaver og sammenhængen mellem aktører inden for rammerne af denne globale alliance. Udvalget mener, at dette mål lettest nås, hvis EU og medlemsstaterne styrker den fælles programlægning for udviklingssamarbejde ud fra fælles visioner, som er forhandlet mellem medlemsstaterne, men gør samtidig opmærksom på behovet for, at de regionale og lokale myndigheder deltager i denne proces;

27. mener endvidere, at denne koordinering bør udmønte sig i en igangsættelse af fælles vejledende programmer i medlemsstaterne. Udvalget understreger ligeledes vigtigheden af at samarbejde på nationalt, regionalt og lokalt niveau, når dette er muligt, for at øge den samlede effekt af EU og medlemsstaternes indsats, og fremhæver desuden, at aktørerne i det decentraliserede samarbejde også bør deltage i udformningen og gennemførelsen af disse programmer og i deres overvågning og evaluering;

28. opfordrer til, at man i medlemsstaterne, når det er muligt, benytter sig af de samarbejdsformer, for eksempel direkte budgetstøtte eller EU-trustfonde, som muliggør koordinering mellem aktørerne, og åbner for en mere integreret og fleksibel brug af ressourcerne i medlemsstaterne;

29. er enig med Kommissionen i, at den store mobilisering af offentlige og private ressourcer, både indenlandske og internationale, der tjener til at imødekomme forslagene i 2030-dagsordenen, som indikeret i Accrahandlingsplanen, har stor betydning. Udvalget anser det derfor for vigtigt at udnytte offentlige ressourcer med det formål at mobilisere og gearere private ressourcer til udviklingsformål gennem innovative finansielle instrumenter og forskellige former for blending (kombination af støtte og lån), men gør opmærksom på behovet for, at det på behørig vis garanteres, at mobiliserede ressourcer; i) går til udvikling; ii) følger medlemsstaternes prioriteter; iii) udgør en additionalitet i forhold til de offentlige ressourcer; og iv) underkastes effektive mekanismer til kontrol af deres anvendelse/formål og løbende verificering af opfyldelsen af de erklærede udviklingsmål;

30. understreger vigtigheden af, at EU og medlemsstaternes udviklingssamarbejde indkalder, mobiliserer og integrerer så mange aktører som muligt for at bakke op om målene for bæredygtig udvikling, herunder lokale og regionale myndigheder, den private sektor, civilsamfundet og den akademiske verden, hver enkelt ud fra deres respektive kapaciteter, erfaringer og ressourcer. Udvalget gør opmærksom på, at det decentraliserede samarbejde er en form for samarbejde, som i høj grad fremmer og fokuserer på denne slags alliancer mellem flere aktører, som har et lokalt udgangspunkt. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte, at de regionale og lokale myndigheder kan indarbejde målene for bæredygtig udvikling i deres politikker, og understreger, at decentralt samarbejde er et område, der er særlig velegnet til at skabe rum for det globale medborgerskab med det for øje, at borgerne reflekterer over målene for bæredygtig udvikling samt deltager i gennemførelsen af de offentlige politikker og i overvågningen af gennemførelsen af 2030-dagsordenen;

31. peger på vigtigheden af at styrke de tekniske og institutionelle kapaciteter i medlemsstaterne, for at disse kan sætte gang i inkluderende og bæredygtige udviklingsstrategier, sådan som det kræves i 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på behovet for, at denne proces også når ud til de decentraliserede myndigheder i medlemsstaterne;

32. understreger, at EU og medlemsstaterne i deres udviklingssamarbejde bør distribuere deres ressourcer i overensstemmelse med klare og gennemsigtige regler og tage højde for partnerlandenes behov, strukturelle mangler og kapacitet til at mobilisere alternative ressourcer. Udvalget fastholder samtidig, at anvendelsen af ressourcer og aktiviteter bør have til formål at opfylde princippet om ikke at lade nogen i stikken;

33. peger i overensstemmelse med dette på, at landene med den laveste indkomst og i særdeleshed de mindst udviklede lande, såvel som lande med et skrøbeligt statsapparat eller i en situation præget af postkonflikt, bør være de primære modtagere af de dele af den internationale hjælp fra EU og medlemsstaterne, som ydes på de gunstigste betingelser;

34. advarer dog om, at en stor gruppe mellemindkomstlande lider under alvorlige strukturelle begrænsninger, store interne forskelle, skrøbelige institutioner og opbrudte samfund. Udviklingssamarbejdet, herunder det finansielle samarbejde, kan gøre det muligt for disse lande at komme ud over deres begrænsninger og fremme en bæredygtig udvikling, som desuden forbedrer deres mulighed for at deltage mere aktivt i opfyldelsen af 2030-dagsordenen;

35. er af den opfattelse, at kontrolleret migration kan føre til fremskridt både for oprindelses- og bestemmelseslandet, samtidig med at det også er gavnligt for migranterne. Udvalget mener, at ordentlig styring af migrationen bør inkorporeres i målene for bæredygtig udvikling med forslag til passende lovgivningsmæssige foranstaltninger og støtte til beskyttelse af migranternes menneskerettigheder på hele migrationsruten og i bestemmelseslandet og med det formål at give dem muligheder i deres ophavsland for at lette trykket fra de ukontrollerede migrationsstrømme;

36. konstaterer, at udviklingssamarbejdet giver mulighed for mere end blot den internationale hjælp med midler, som, til trods for at de ikke kan kvantificeres på samme måde som ODA, kan sætte gang i mulighederne for udvikling. Udvalget vurderer, at EU og medlemsstaternes udviklingssamarbejde aktivt bør integrere disse instrumenter og tilpasse de brugte

kilder og instrumenter til forholdene i hver enkelt medlemsstat, herunder mellemindkomstlandene;

37. støtter Kommissionens forslag om at iværksætte en ambitiøs plan for eksterne investeringer for at mobilisere private investeringer, styrke den tekniske støtte, der skal gøre det muligt for de lokale myndigheder og virksomheder at formulere projekter effektivt, og skabe et godt forhandlingsmiljø under behørig hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders prioriteter for den territoriale udvikling. Udvalget mener, at planen bør være i overensstemmelse med målene i 2030-dagsordenen og bør lette de lokale og regionale myndigheders deltagelse, hvis den skal gennemføres ordentligt;

38. er enig med Kommissionen i, at det er vigtigt at støtte ordningerne for regional integration for at styrke udviklingsprocesserne i de berørte lande og forbedre uddelingen af regionale offentlige ydelser med henblik på en bedre opfyldelse af 2030-dagsordenen, og accepterer revisionen af naboskabspolitikken ud fra de nye prioriteter i 2030-dagsordenen. Samtidig peger udvalget på det nødvendige i inden for rammerne af denne politik at styrke samarbejdet mellem regionerne gennem passende støtteforanstaltninger.

Forbedring af EU's indflydelse

39. Det Europæiske Regionsudvalg understreger behovet for at fortsætte med at gøre udviklingssamarbejdet mere effektivt gennem brug af aftalerne fra Rom, Paris, Accra og Busan. Udvalget mener samtidig, at det er vigtigt at støtte udviklingen af den institutionelle kapacitet i medlemsstaterne og blandt andet opmuntre til, at partnerlandene også tager de lokale og regionale myndigheders hovedprioriteter i betragtning i deres nationale planer, således at samarbejdet kan give resultater og afspejle det relevante områdes og dets beboeres behov;

40. mener ikke, at udviklingssamarbejdet alene er i stand til at finansiere de ændringer, der kræves i 2030-dagsordenen. Udvalget understreger derfor behovet for, at EU og medlemsstaterne bruger samarbejdet som en hjælpemekanisme til ekstra ressourcer, som kommer fra andre kilder, og som en katalysator for at ændre incitamenterne og fremme de positive ændringer i udviklingslandene;

41. gentager, at landene i EU bør opfylde deres forpligtelser, hvis de vil fremstå troværdige på internationalt plan. Udvalget mener derfor, at landene bør tilstræbe at nå EU's mål i forbindelse med den internationale dagsorden for udviklingsfinansiering, og støtter, at landene bør opfylde de indgåede aftaler i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, herunder aftalerne om miljøfinansiering;

42. bekræfter interessen for at tilpasse samarbejdet til omfanget af de instrumenter og foranstaltninger, som, ud over hjælpen, er ved at blive gennemført på internationalt plan som støtte til udviklingsprocesserne. Udvalget deler i denne sammenhæng interessen for at følge OECD's bestræbelser på at skabe en ny målestok inden for udviklingsfinansiering, herunder det nye koncept Total Official Support for Sustainable Development (den samlede offentlige støtte til bæredygtig udvikling);

43. anerkender, at mange af de problemer, der berøres i 2030-dagsordenen, mangler gangbare tekniske svar, hvorfor det er nødvendigt at lede efter alternativer baseret på kreativitet, fremme af ekspertise samt teknologisk og social innovation. Udvalget mener, at det decentraliserede samarbejde i denne sammenhæng kan spille en vigtig rolle ved at overføre erfaringer fra de lokale og regionale miljøer;

44. konstaterer, at 2030-dagsordenen med tanke på den effekt, som de samlede offentlige politikker har på udviklingsmålene, ikke kan realiseres, hvis afpasningen af politikker ikke forbedres kraftigt. Udvalget understreger desuden, at forbedringerne bør ske både generelt inden for de offentlige indsatsområder (horisontalt) og mellem de forskellige regeringsniveauer (lokalt, regionalt, nationalt og på EU-niveau), idet der anlægges en samlet myndighedstilgang («Whole of Government») i de offentlige politikker og programmer på kort, mellemlang og lang sigt;

45. gør opmærksom på behovet for, at alle EU's samarbejdsaktører deltager i en gennemsigtighedsfremmende indsats, som også omfatter de ressourcer, som hver enkelt af dem har mobiliseret. Udvalget mener, at de offentlige myndigheder (EU, nationale, regionale og lokale) bør stå i spidsen for denne indsats for at forbedre ansvarligheden og kvaliteten i deres foranstaltninger;

46. mener, at den bedste vej til at fremme en solid og vidtrækkende overgangsproces mod inkluderende og bæredygtig udvikling kan være at sørge for, at handlingsplanerne udføres lokalt med inddragelse af de aktører, der bor i områderne, og med støtte fra det decentraliserede samarbejde;

47. gentager i den forbindelse sit tilbud om at bidrage til gennemførelsen af 2030-dagsordenen og til udvekslingen af viden og erfaringer med resten af de offentlige myndigheder og med de tilsvarende myndigheder i udviklingslandene gennem de lokale og regionale myndigheders platform (portal) for oplysninger og diskussion vedrørende udvikling, den halvårlige dialog om decentralt samarbejde og de internationale fora Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) og Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (Corleap). Udvalget ønsker at befordre og samordne det decentraliserede samarbejde mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og lokale og regionale myndigheder i nabolandene inden for rammerne af specifikke initiativer, såsom Nicosiainitiativet om Libyen;

48. anser det for vigtigt at udvikle en solid kommunikationspolitik for bæredygtig udvikling for at skabe en mere oplyst vision om udfordringerne og om de politikker, der må gennemføres, og opnå mere bevidst og engageret støtte fra borgerne, idet udviklingssamarbejdet og forpligtelserne som led i 2030-dagsordenen opfattes som en investering i fremtiden. Det er endvidere nødvendigt at forklare EU's borgere relevansen af målene for udviklingssamarbejde og hermed øge bevidstheden om de gensidige fordele ved denne politik såsom skabelse af områder med regional stabilitet. Endelig bør de forskellige interessenters aktiviteter synliggøres, herunder de aktiviteter, som lokale og regionale myndigheder står for, blandt disse regioner i den yderste periferi, som i årevis har udviklet effektive politikker for samarbejde med deres nabolande.

Opfølgning af vores forpligtelser

49. Det Europæiske Regionsudvalg støtter, at alle samarbejdets aktører løbende tilpasser deres rapporteringssystemer og indikatorer for gennemførelse af indholdet i 2030-dagsordenen. Udvalget går også ind for, at der udformes fælles sammenfattende beretninger, hvor der redegøres for fremskridtene i forhold til 2030-dagsordenen, så disse kan videregives til FN's politiske forum på højt niveau. Udvalget insisterer på, at de regionale og lokale myndigheder deltager aktivt i udarbejdelsen af disse beretninger og rapporterer om de handlinger, de har udført inden for deres kompetenceområder og gennem det decentraliserede samarbejde;

50. mener, at det er nødvendigt at styrke de statistiske systemer for at overvåge 2030-dagsordenen. Udvalget gør opmærksom på behovet for, at denne styrkelse også sker med hensyn til udarbejdelsen af data på regionalt og lokalt plan for at sikre, at fremskridtene når ud til alle sektorer og områder.

Bruxelles, den 8. februar 2017.

Markku MARKKULA

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*
